FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT S. ROZÈS FREMSAT DEN 26. JANUAR 1984 [1]

Høje Domstol.

Domstolen er blevet forelagt en anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf angående gyldigheden af artikel 1 i forordning nr. 964/71 og angående begrebet oprindelse, for så vidt angår oksekød, i den i artikel 5 i forordning nr. 802/68 forudsatte betydning.

Sagens faktiske omstændigheder er følgende:

I — I løbet af første kvartal 1982 indførte selskabet Zentrag, Frankfurt, fra Østrig flere partier »kød af hornkvæg, fersk, udbenet« henhørende under pos. 02.01 A II a 4 bb i den fælles toldtarif.

Kødet stammede fra kvæg, der var opfedet og slagtet i Ungarn, hvor der ligeledes var blevet gennemført arbejdsprocesser i forbindelse med slagtningen (udtagning af indvolde, flåning og opskæring i fjerdinger).

Kødet var derefter under toldfritagelse blevet indført til Østrig, hvor det var blevet udbenet, befriet for sener og fedt, opskåret i stykker samt vakuumpakket.

Ved indførslen til Forbundsrepublikken Tyskland blev varen først fortoldet efter den særlige nedsatte sats, der gælder for Østrig, fordi dette tredjeland har en handelsstruktur og hornkvægavl, der svarer til Fællesskabets [2].

Senere tilstillede Hauptzollamt Bochum selskabet Zentrag en afgiftsændringsafgørelse, der var baseret på den normale — meget højere — afgiftssats for tredjelande, idet det lagdes til grund, at varen i virkeligheden havde *oprindelse* i Ungarn.

Selskabet Zentrag indbragte herefter sagen for Finanzgericht Düsseldorf. Selskabet har fremført følgende to argumenter:

1. Varens sidste bearbejdning har givet det østrigsk oprindelse i den betydning, der forudsættes i artikel 5 i Rådets forordning nr. 802/68 af 27. juni 1968 om den fælles definition af begrebet varers oprindelse [3].

2. Artikel 1 i Kommissionens forordning nr. 964/71 af 10. maj 1971 om bestemmelse af oprindelsen af kød og spiseligt slagteaffald af visse husdyr, fersk, kølet eller frosset [4], finder ikke anvendelse på selskabet, fordi denne bestemmelse ikke er i overensstem-

1 — Oversat fra fransk.

2 — Artikel 10, stk. 3, i Rådets forordning nr. 805/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for oksekød (EFT 1968 I, s. 179), som ændret ved forordning nr. 425/77 af 14. februar 1977 (EFT L 61 af 5. 3. 1977). Satsen er fastsat i henhold til Kommissionens forordning nr. 611/77 af 18. marts 1977 om fastlæggelse af den særlige importafgift for levende hornkvæg og oksekød, bortset fra frosset oksekød (EFT L 77 af 25. 3. 1977, s. 14), ændret ved forordning nr. 925/77 af 29. april 1977 (EFT L 109 af 30. 4. 1977, s. 1).

3 — EFT 1968 I, s. 157: »En vare, ved hvis fremstilling to eller flere lande har deltaget, har oprindelse i det land, hvor den sidste væsentlige og økonomisk berettigede bearbejdning eller forarbejdning har fundet sted, når denne er foretaget i en dertil udstyret virksomhed og har ført til fremstilling af et nyt produkt eller udgør et vigtigt trin i fremstillingen.«

4 — EFT 1971 I, s. 228: »Slagtning af husdyr henhørende under pos. 01.01 til 01.04 i den fælles toldtarif giver kun det kød og spiselige slagteaffald, fersk, kølet eller frosset, der fremkommer herved, oprindelse i det pågældende land eller i Fællesskabet, såfremt slagtningen finder sted, efter at de pågældende dyr er blevet opfedet i dette land eller i Fællesskabet i mindst tre måneder for så vidt angår heste, æsler, mulæsler og okser og to måneder for så vidt angår svin, får og geder«.

melse med artikel 5 i den ovennævnte rådsforordning eller med traktatens artikel 110, der tilsigter gradvis afskaffelse af restriktioner i den internationale handel.

Det sagsøgende selskab, og derefter Finanzgericht, mener, at stedfæstelsen af den forarbejdning, der består i udbening, fjernelse af sener og fedt, opskæring i stykker samt vakuumpakning, er afgørende for varens geografiske oprindelse. Den oprindelige vare har på dette trin gennemgået en væsentlig bearbejdning, og varen er blevet tilført en procentuel stor værditilvækst.

Den nationale ret har herefter ved kendelse af 20. april 1983 forelagt Domstolen følgende spørgsmål:

»1. Er artikel 1 i Kommissionens forordning nr. 964/71 af 10. maj 1971 ugyldig på grund af tilsidesættelse af Rådets forordning nr. 802/68 af 27. juni 1968?

2. Udgør udbening, fjernelse af sener og fedt samt opskæring af kød i stykker en arbejdsproces, der kan begrunde oprindelse i den i artikel 5 i forordning nr. 802/68 forudsatte betydning?»

II — Jeg skal først anføre, at løsningen af tvisten i hovedsagen ikke forekommer mig at afhænge af en endelig vurdering af gyldigheden af Kommissionens forordning nr. 964/71, men alene af fortolkningen af Rådets forordning nr. 802/68. En vare kan kun opnå en bestemt oprindelse, såfremt alle de i sidstnævnte forordning nævnte betingelser er opfyldt.

Kommissionens forordning præciserer ganske vist de abstrakte begreber, der er indeholdt i Rådets forordning, men den vedrører kun de betingelser, der skal være opfyldt forud for slagtningen, for at denne kan give oprindelse for det herved fremstillede kød og slagteaffald i det land, hvor slagtningen har fundet sted; forordningen vedrører derfor ikke den bearbejdning, der har fundet sted efter slagtningen.

1. I denne sag er de pågældende dyr ikke blot ikke blevet opfedet i Østrig, men de er heller ikke blevet slagtet i dette land; desuden er opskæringen i fjerdinger [1], som er sket efter udtagningen af indvolde og flåningen, sket i Ungarn. I Østrig er der foretaget en »opskæring af kødet i stykker«, inden det blev vakuumpakket.

Såfremt det antages, at den bearbejdning, som varen er blevet underkastet i Østrig, er foretaget i en »dertil udstyret virksomhed«, og at udbeningen har kunnet berøre varens fremtræden med henblik på dens anvendelse, må det fastslås, om disse former for bearbejdning kan kvalificeres som »væsentlige«, og om de har »ført til fremstilling af et nyt produkt eller udgør et vigtigt trin i fremstillingen«, som forudsat i artikel 5 i forordning nr. 802/68.

Den forarbejdning, som varen er blevet underkastet i Østrig, udgør imidlertid — bortset fra vakuumpakningen — klassiske former for forarbejdning, der sædvanligvis udføres af slagtere i detailleddet og endog af slagtere i visse supermarkeder.

Det drejer sig om arbejdsprocesser, som har indflydelse på varens fremtræden i forbindelse med detailsalget, men som, selv om de ofte er forbundet med en betydelig fortjenstmargen, ikke medfører

1 — Jfr. anden betragtning til forordning nr. 964/71

en betydelig kvalitativ ændring »af dets særlige egenskaber«, jfr. Domstolens dom af 26. januar 1977, Gesellschaft für Überseehandel, der præciserede, at

»arbejdsprocesser, der ændrer produktets ydre fremtræden med henblik på dets anvendelse, men som ikke medfører en betydelig kvalitativ ændring af dets særlige egenskaber, ... kan [ikke] være afgørende for dets oprindelse« [1].

Hvad angår vakuumpakningen tillægger den nationale domstol den ikke nogen væsentlig karakter; denne arbejdsproces er kun nødvendig af hensyn til afsætningen og berører ikke produktets væsentlige egenskaber [2].

2. I modsat fald må det undersøges, om disse arbejdsprocesser er »økonomisk berettigede«, og om de ikke netop er gennemført i Østrig for at give varen en oprindelse, der muliggør anvendelse af en særlig præferenceordning, jfr. artikel 6 forordning nr. 802/68 [3].

Et holdepunkt herfor kan ses i den betydelige forskel mellem den normale afgift (668 DM pr. 100 kg) og den særlige afgift (25,37 DM pr. 100 kg). Det påhviler derfor den nationale domstol i givet fald at undersøge, om denne formodning er begrundet.

Jeg mener ikke, at denne undersøgelse er nødvendig, såfremt Domstolen besvarer de forelagte spørgsmål således:

— Den omstændighed, at oksekød udbenes, befries for sener og fedt, opskæres i stykker samt vakuumpakkes i Østrig, giver ikke dette kød østrigsk oprindelse ved indførsel til Forbundsrepublikken Tyskland, når de dyr, som det hidrører fra, er blevet slagtet, befriet for indvolde, flået og opskåret i fjerdinger i Ungarn.

1 — Sag 49/76, præmis 6, Sml. 1977, s. 52.
2 — Ovennævnte sag, præmis 7.

3 — »Bearbejdning eller forarbejdning, hvorom det fastslås eller hvorom konstaterede kendsgerninger berettiger til en formodning om, at den udelukkende har haft til formål at omgå bestemmelser, der i Fællesskabet eller i medlemsstaterne anvendes på varer fra bestemte lande, kan på ingen måde medføre, at de således frembragte varer i medfør af artikel 5 anses at have oprindelse i det land, hvor bearbejdningen eller forarbejdningen er foretaget«.